

Mia un Mūzija

Stāsts par laipnību

Autore Shweta Bala

Ilustrējusi Sahana Bala

Kādā lielā pilsētā dzīvoja meitene vārdā Mia. Miai patika spēlēt, dejot un dziedāt. Visai apkārtnē Mia patika viņas dzīvespriecīgās attieksmes pret cilvēkiem dēļ. Mia priecīgi sveicināja cilvēkus, un viņi sveicināja viņu ar smīnu sejā.

Kādu dienu Mia pastaigājās pa parku ar plastmasas krūzi ar ūdeni un čipsu maisiņu rokās. Kad viņa bija pabeigusi, viņa tos nometa zemē, nevis atkritumu tvertnē. Viena no Mias draudzenēm Emīlija redzēja viņas rīcību un bija ļoti pārsteigta, ieraugot viņas metienu.

Viņa piegāja pie Mias un jautāja: "Kāpēc jūs izmetāt atkritumus zālienā?"

Mia atbildēja: "Tuvumā nebija atkritumu tvertnes, tāpēc es to izmetu tur."

"Tev joprojām nevajadzētu to darīt, Mia. Tas ir kaitīgi videi." noteica Emīlija.

"Tās bija tikai divas miskastes." Mia atzīmēja.

"Vai jūs to darītu savā mājā? Atstāt divas miskastes?"

Padomā par to, Mia, es zinu, ka drīz pieņemsi pareizo lēmumu.

Tad Emīlija sāka iet atpakaļ uz mājām, un Mia sāka domāt, ko viņa dara.

Tonakt Mia redzēja dīvaināko sapni, kādu viņa jebkad ir redzējusi. Viņas sapnī Mia uzrunāja govs vārdā Mūzija.

Mūzija iepazīstināja ar sevi: "Sveika Mia! Es esmu Mūzija. Neesiet bail! Man ar jums jārunā par to, kas notika parkā.

Mia jautāja: "Kāpēc maza miskaste rada tik lielas bažas?"

"Tas, ko jūs izdarījāt, ir kaitīgs videi. Nāc ar mani un mēs dosies uz dažādām vietām un redzēs, kā viņi jūtas pret atkritumiem.

Mia piekrita, un viņi sāka iet pa taku.

Kad viņi staigāja pa mežu, Mia ieraudzīja dīķī peldam skumji runājošu gulbi.

Mia viņai jautāja: "Kas par lietu, Svonas jaunkundze?"

Gulbis atbildēja: "Dīķī, kur es ēdu un peldos, ir tik daudz atkritumu. Daudzi no mums paliek izsalkuši atkritumu dēļ. Es patiešām vēlos, lai cilvēki beigtu piegružot un sāktu palīdzēt videi.

Daudzas radības būtu dzīvas un laimīgas salīdzinājumā ar pašreizējo.

Miai bija ļoti skumji redzēt nabaga gulbi un dzirdēt tā skumjo stāstu.

Drīz Mūzija un Mia pastaigājās mežā, kur veda taka
un ieraudzīja ļoti vāju koku ar plāniem zariem, kas karājās no tā.
Mia jautāja kokam: "Kāpēc tu esi tik skumjš, Mr. Tree?"

Koks atbildēja: "Daudzi no mums pārtrauca augļu ražošanu visu atkritumu
dēļ, kas neļauj mums iegūt barības vielas. Daudzi no mums kļūst slimi un vāji. Ja
šis piegružošanas ieradums turpināsies, mēs drīz aiziesim uz visiem laikiem. Mēs
tik daudz darām cilvēku labā. Mēs dodam viņiem nacionālos parkus, kur viņi var
redzēt pārsteidzošu dabu. Mēs dodam viņiem gaisu, kur elpot, koku mājām un
vietu dzīvniekiem un putniem, un tomēr viņi turpina mūs sāpināt.

Miai sāpēja sirds, redzot, ka nabaga koks tik ļoti cieš.

Pēc iespējas nomierinājušas koku, Mia un Mūzija ieraudzīja draudzīgu putnu, kas šņukstēja uz koka zara.

Mia iesaucās: "Kas par putnu? Kāpēc tu raudi?"

Putns atbildēja: "Es meklēju barību, kad ieraudzīju kaut ko uz zemes. Man šķita, ka tā ir barība, ar kuru es varētu pabarot savus cāļus. Tas izrādījās miskaste un tagad mani mazie ir slimi. Tas viss ir cilvēku dēļ, kuri met atkritumus. Kāpēc cilvēkiem atkritumi ir jāizmet zemē, nevis jāmet atkritumu tvertnē?"

Mia bija tik satriekta, ka viņa sāka raudāt, redzot visus postījumus, no kuriem viņa bija daļa. Viņa saprata, ka, ja viņa un citi turpinās šo šausmīgo uzvedību, vide tiks iznīcināta. Viņa saprata, ka to dara, pat nemanot!

Mia iesaucās Mūzijam: "Tagad es saprotu, ko es izdarīju nepareizi. Man jāizturas pret Zemi kā pret savām mājām. Paldies, Moozie, ka rādīji man apkārt un liki man pamanīt.

Mūzija atbildēja: "Es priecājos, ka jūs saprotat, ko es cenšos saki. Atcerieties vienmēr būt laipniem un saudzēt vidi!"

Kad noskanēja modinātājs, Mia pamodās gaišāka un laimīgāka, jo zināja, kā padarīt Zemi par labāku vietu. Mia izveidoja vides klubu un dalījās zināšanās par vides saglabāšanu. Kad viņa paskatījās debesīs, Mia ieraudzīja Mūziju, kas viņai uzsmaidīja.

Beigas

Par Mia un Moozie veidotājiem:

Shweta Bala 2020. gadā bija 10 gadus veca, kad viņa rakstīja “Mia un Mūzija”, un viņa bija 5. klases skolniece tiešsaistes skolā — Lorelspringsas skolā.

Sahana Bala, Shweta māsa, ilustrēja stāstu, būdama 15 gadus veca un 9. klases skolniece Linbrukas vidusskolā Sanhosē, Kalifornijā.

Viņu laipnības darbi Moozie un Children's Kindness Network ir:

Stāsti:

- Mia un Mūzija
- Mūzija laipnības maģija
- Moozie pozitīvie vārdi
- Muzijs un cirks

Dzejolis:

- Moozie dzejolis

Puzles:

- Moozie vārdu meklēšana
- Atšifrēt vārdus

Plakāti (izveidoti Covid pandēmijas sākumā):

- Moozie saka, ka valkā masku
- Moozie mazgā rokas

Moozie un Rainbow Nevergreen City

autors Kolins Barka

Visas tiesības aizsargātas

Publicējis Bērnu laipnības tīkls

www.moozie.org

Moozie un Rainbow Nevergreen City

Kolins Barka

Govs Moozie ir tik laipna, cik vien var būt. Neviena cita būtne nav laipnāka par viņu. Kādu rītu, kad pienāca pasts, viņa maigi spēlējās ar teļu Varavīksni. Zemnieks Teds devās to pārbaudīt.

"Mūzij, tev ir kaut kas!" Zemnieks Teds zvanīja no pastkastītes. Izdzirdot savu vārdu, Mūzija pieskrēja pie fermiera Teda, uzmanīdamās, lai nekam neuzkāptu. Zemnieks Teds pasniedza viņai aploksni.

Papīrs iekšpusē teica:

Cienījamā Moozie!

Mani sauc Talia, un man ir vajadzīga jūsu palīdzība! Lūdzu, dodieties uz 154 Attle Road Nevergreen City.

Ar cieņu

Tālija

"Hmmm ... Nez, kas ir nepareizi, teica Mūzija. "Būtu laipni palīdzēt Talijai." Līdz ar to Mūzijs, Rainbow un zemnieks Teds ar savu kravas automašīnu aizbrauca uz Nevergreen City.

Pirms visi trīs pat ieraudzīja pilsētu, Mūzija sajuta briesmīgo Nevergreen City smaku.

Tas bija briesmīgi! Un, lai gan Mūzija to neteiktu skaļi, viņa jau saprot, e, kādēļ Talia rakstīja. Drīz viņi ienāca pilsētā.

Pilsētā viņi atrada Attle Road. Zemnieks Teds piekļāvēja pie 154. nama durvīm, un Talia atvēra durvis. "Paldies visiem, ka atnācāt!" Tālija cerīgi teica.

"Mēs esam priecīgi palīdzēt, bet kas mums jādara?" jautāja Varavīksne. Visi domāja.

Tad Mūzija ziņkārīgi ielūkojās miskastē. Tas bija tukšs, izņemot ābola serdi.

"TIEŠI TĀ!" Mūzija priecīgi nosaucās. [Kolins vēlētos animēt šo frāzi attēlā.]

"Ko tu ar to domā?" jautāja Talia.

"Mēs varam izmantot atkritumu tvertnes, lai savāktu atkritumus!" Mūzija atbildēja.

"Tā varētu būt slikta ideja," sacīja Varavīksne. "Mēs nezinām, kur šīs lietas ir bijušas."

"Hmmm... Ah! Man ir tikai šī lieta kravas automašīnā! teica fermeris Teds, izvilkdams no kravas automašīnas cimdus un greiferus.

Kad viņi pabeidza Attle Road, komanda uzmundrināja! Tad viņi ieraudzīja pārējo pilsētu.

"Mēs tagad nekad nepabeigsim!" vaimanāja Talia. "Nekādā veidā, nē kā!!!"

"Mums nevajadzētu padoties," sacīja Mūzija. "Varbūt mums vajadzētu saņemt palīdzību no pilsētas."

"Lieliska ideja, Muzij! Bet kā?" jautāja Talia.

"Neuztraucieties, Talia, man ir plāns," apliecina Mūzija.

Mūzija gāja un gāja līdz pat pilsētas laukumam,

Un lēnām, bet noteikti sāka piepildīties ar gaisu,

Un reiz Mūzijas ķermenis bija milzīga sfēra,

Izdalījās neliela skaņa, sākumā grūti sadzirdama.

Tad skaņa kļuva arvien skaļāka un skaļāka

Līdz brīdim, kad tas bija ļoti augsts un super spilgts

Iedzīvotāji iznāca, dzirdot skaņu, kas bija jauna

Mūzija radītā skaņa, kas pazīstama kā

MOOOOOO! [Kolins vēlētos animēt šo vārdu attēlā.]

Kad Mūzijas mūšana apstājās, visi cilvēki gāja viņai pretī, uzdodot jautājumus. Tad Talia

iznāca un paskaidroja problēmu. Pilsētnieki saprata, ka viņu pilsētā ir haoss un

nolēma palīdzēt.

Beidzot visa pilsēta bija tīra, un pilsētas iedzīvotāji uzmundrināja par Mūziju.

"Hip, hip Urrā par Mūziju!"

Un tā, Moozie un Talia dalījās savās atvadās.

"Ardievu, Mūzij," sacīja Talia.

"Ardievu, Talia," sacīja Mūzija. "Ja jums kādreiz nepieciešama palīdzība, droši jautāiet mums."

Un tā Mūzija, Varavīksne un zemnieks Teds atstāj Nevergreen City. ...

... lai gan Mūzija juta nepieciešamību mainīt vārdu.

Par autoru:

Kolins Barka ir divpadsmit gadus vecs jauniešs ar bronzas, varbūt sudraba sirdi. Viņš gribēja izveidot grāmatu prieka pēc, lai gan viņam nav pieredzes.

Par zemnieku Tedu:

Jā, zemnieks Teds ir īsts, un viņš radīja Moozie zīmolu! Viņš ir ļoti laipns, un viņš bija ļoti priecīgs, ka Jāva Kolinam izveidot Moozie grāmatu.

Grāmatas aizmugure:

Kad Mūzija, Varavīksne un zemnieks Teds saņem vēstuli no kādas Talijas ar lūgumu pēc palīdzības, viņi zina, ka viņiem viņai ir jāpalīdz! Vai Mūzijs un draugi var sakopt Nevergreen City? Vai arī tas ir pārāk liels haoss?

Mūzija un lielā neglītā blaktis

Govs Big Moozie ir laipna, cik vien var būt.
Neviena cita būtne nav laipnāka par viņu.

Vienā lietainā dienā viņa atradās mājās šķūnī,
un visi viņas istabas biedri gāja prom.

Cūkas šņāca un taisīja dubļu pīrāgus.
Zirgi lepni bradāja un rikšoja.

Kazas jautri sitās viena otrai.
Vecā pīļu māte čīkstēja "Visi skrieniet!"

"Kas par vainu, maaay mēs jautājam?" teica kazas kūtī.
Pīle čīkstēja: "Tā ir kļūda, un es nedomāju satraukt,

Bet šī kļūda ir liela, pārāk liela uzkodām.
Zirgs iesaucās: "Es to izspiedīšu, tāpēc vienkārši stāviet atpakaļ."

Cūkas iesaucās: "Ak, tā ir liela neglīta blakte ar
diviem ragiem, matainiem taustekļiem uz melnas vaboles krūzes!"

Zirgs pacēla augstu muskuļotu un slaidu kāju,
Govs iesaucās: "Mūzi, nāc ātri uz notikuma vietu!"

Mūzija raudāja: "Stop!" kā zirga nags ietriecās zemē.
Visi dzīvnieki aizturēja elpu, pulcējās.

Mūzija iedunkāja netīrumus, un lielais kukainis izrāpās ārā.
Visi dzīvnieki noelsās un izsauca!

"Ak dievs! Atvainojiet... Mūzija lika mums apstāties, bet
lielie kukaiņi ir dīvaini un biedējoši, vai ne?"

Mūzija iesāka savā laipnajā maigā tonī:
"Blaktis, tāpat kā grāmatas, nevar spriest tikai pēc izskata.

Mums ir jāskatās dziļāk un jāredz, ka pat kļūdas var būt labas.
Laba meklēšana ir viss kā vienmēr.

Kļūdas var būt noderīgas ikvienam,
redziet, tām ir sava vieta uz Zemes, tāpat kā jums, tāpat kā man."

Muzijs un cirks

Autore Shweta Bala
Ilustrējusi Sahana Bala

"Tas beidzot ir klāt! Mosties Azaan!" — kļiedza Ajana, metot segumus uz grīdas.

Bija silts vasaras rīts, un Ajana bija sajūsmā, jo šodien bija ļoti īpaša diena. Ayana un Azaan bija dvīņi. Ajana vienmēr sekoja saviem instinktiem, savukārt Azaans bija vairāk loģisks domātājs. Viņiem patika darīt visu kopā... visu, izņemot rītos celties.

Azāns lēnām novilka segas un izstaipījās. "Kas šeit ir? Vai es varu atgriezties gultā?"

"Vai jūs jokojat!" Ajana satraukti kļiedza. "Šodien ir mūsu dzimšanas diena!" Azāns pēkšņi sāka ļoti plati smieties.

"Ak! Es tik ilgi gaidīju šo dienu! Ejam lejā un paēdīsim brokastis un pēc tam daudz jautrības!" Azāns iesaucās.

Ayana un Azaan sāka staigāt kopā, domājot par visu jautrību, kas viņiem būs.

Katru gadu viņu dzimšanas dienā vecāki aizveda viņus skatīties savu iecienīto cirku: Jautrības cirku.

"Šī dzimšanas dienas izrāde būs līdz šim labākā!" Ajana iesaucās, ēdot savas pankūkas. "Es dzirdēju, ka viņi rīko īpašu šovu ar ziloņiem!"

Viņu tētis atbildēja, smaidot: "Ir arī vēl viena lieta, kas būs padarīt šo ceļojumu par labāko jums abiem. Mums ir atļauts doties aizkulisēs un satikt cirka treneri!"

To dzirdot, Ajana gandrīz nogāza savu šķīvi no galda. Viņi abi tik ļoti vēlējās doties ceļā. Duets ātri paēda brokastis un devās uz mašīnu.

Kad viņi tur ieradās, viņiem bija stunda pirms izrādes sākuma, tāpēc viņi nolēma apceļot šo vietu. Kamēr viņi staigāja apkārt, Azaans ieraudzīja uz zemes nogurušu vāveri, kas nevarēja pakustēties. Ajana un Azāns nekavējoties skrēja palīgā nabaga dzīvniekam. Viņi maigi pacēla vāveri un novietoja to uz mīkstas zāles gultas ēnā. Ajana paņēma uz zemes pudeli ūdens un dažas zīles un nolika tās vāveres priekšā. Drīz vien vāvere sāka stiepties un malkot ūdeni. Tad tas saņēma enerģiju un sāka kustēties. Govs, vārdā Mūzija, redzēja šīs darbības no krūma, kurā viņa bija paslēpusies tuvumā, un zināja, ka Ajana un Azāns bija tie cilvēki, kas gatavojas glābt nodarītos dzīvniekus cirkā. Moozie nolēma pagaidīt, līdz raidījums beigsies, un tad runāt ar viņiem.

Kad aizkari atvērās, Ajana un Azāns bija pārsteigti, to redzot ziloņi ripo uz bumbiņām, dzīvnieki lec stīpās, un akrobāti daudzkārt stāv rokās. Pēc iespaidīgā priekšnesuma Ajana un Azāns teica saviem vecākiem, ka viņi atgriezīsies pēc dažām minūtēm, un devās aizkulisēs, kur ieraudzīja Muziju. Azāns grasījās kliegt, bet Mūzija viņu apturēja un iepazīstināja ar sevi.

Mūzija mierīgi teica: "Sveiki, Ajana un Azāns. Lūdzu, nebaidieties. Es esmu Mūzija. Lai gan cirku ir patīkami skatīties, dzīvniekiem, kas to dara, tas nav jautri. Šķiet, ka jūs abi esat ļoti laipni un inteligenti bērni. Nāc man līdzi, es paskaidrošu."

Azaans bija neizpratnē, kāpēc cirks nodara pāri dzīvniekiem un kāpēc viņam būtu jāiet kopā ar Mūziju, bet pēc tam, kad Ajana viņu pierunāja, viņš beidzot piekrita doties.

Ejot tālāk aizkulisēs, viņi paslēpās aiz aizkara un redzēja, kā dzīvnieki tiek pātagi un ievainoti, lai izpildītu trikus. Ziloņi vaidēja un pērtiķi kļiedza.

Ayana, Azaan un Moozie palika ilgāk, un viņi redzēja, ka dzīvnieki netiek baroti, kamēr viņi nav izdarījuši savas darbības. Viņi pamanīja, ka arī dzīvnieki nav apmierināti ar triku veikšanu. Bija ļoti grūti noskatīties, kā ziloņi sita, jo nebalansēja uz slidenajām bumbiņām un kā pērtiķi nelec cauri mazajām stīpām.

Ajana grasījās izplūst asarās, bet tad Mūzija piezīmēja: "Pret šiem dzīvniekiem izturas tā, it kā viņi nebūtu dzīva būtne. Jūs abi varat palīdzēt. Šie dzīvnieki daudz pārdzīvo, lai izklaidētu cilvēkus, kuri ierodas izklaidēties.

Ayana un Azaan nolēma pārņemt kontroli.

Ajana iesaucās: "Pagaidi! Nevajag nodarīt pāri dzīvniekiem!"

Treneris apmulsis sacīja: "Ko jūs šeit darāt? Tu neesi vajadzēja būt šeit. Jums vajadzētu būt aktiera aizkulišu zonā!"
Azaans iesaucās: "Uzklausiet mūs! Jūs nedrīkstat nodarīt pāri dzīvniekiem."

Dresētājs atbildēja: "Šie dzīvnieki vispār neklausās!" Azaan atbildēja: "Tas ir tāpēc, ka jūs neizturaties pret viņiem kā pret dzīvniekiem. Jūs viņus sāpināt un pat neatlīdzināt par viņu pūlēm.

Dzīvniekiem ir tādas emocijas kā mums. Vai jūs varat strādāt bez ēdiena vai pārtraukumiem vietā, kas nav jūsu dabiskā dzīvotne? Un turklāt dari kaut ko tādu, par ko īsti neesi apmierināts?"

Treneris nopūtās un pārdomāja. Galu galā viņš nolēma, ka viņiem ir taisnība.

Ajana un Azāns kopā teica: "Neaizmirstiet būt laipniem pret dzīvniekiem!"

Treneris pasmaidīja un teica: "Paldies, ka atgādināji. Es kādreiz biju tik laipns pret dzīvniekiem un tagad paskaties uz mani! Es viņus pērtu un situ. Es noteikti izturēšos pret viņiem labāk. Tā kā jūs, bērni, man atgādinājat, kādam jābūt īstam dzīvnieku dresētājam, vai jūs vēlētos paglaudīt dzīvniekus?"

Ayana un Azaan ātri vienojās, un viņi dabūja paglaudīt visus dzīvniekus pa vienam. Viņi bija ļoti priecīgi, redzot, ka dzīvnieki vairs nesaņem sliktu attieksmi.

Braucot ar automašīnu atpakaļ, viņi pastāstīja saviem vecākiem visu, kas notika.

Ajana piebilda: "Nākamreiz, kā būtu, ja mēs dotos uz safari, kur dzīvnieki tiek atbrīvoti savā dzīvotnē?"

Viņu mamma lepnīgi uzsmaidīja viņiem. Viņa atbildēja: "Protams. ES domāju tas ir brīnišķīgs variants. Starp citu, kas lika jums izvēlēties safari, nevis cirku?"

"Ak, tas bija tikai no mūsu aizkulišu pieredzes." Azāns atbildēja, domādams par Mūziju.

Par filmas Moozie and the Circus veidotājiem:

Shweta Bala 2020. gadā bija 10 gadus veca, kad viņa rakstīja "Mūzija un cirks", un viņa bija 5. klases skolniece tiešsaistes skolā — Lorelspringsas skolā.

Sahana Bala, Shweta māsa, ilustrēja stāstu, būdama 15 gadus veca un 9. klases skolniece Linbrukas vidusskolā Sanhosē, Kalifornijā.

Viņu laipnības darbi Moozie un Children's Kindness Network ir:

Stāsti:

- Mia un Mūzija
- Mūzija laipnības maģija
- Moozie pozitīvie vārdi
- Muzijs un cirks

Dzejolis:

- Moozie dzejolis

Puzles:

- Moozie vārdu meklēšana
- Atšifrēt vārdus

Plakāti (izveidoti Covid pandēmijas sākumā):

- Moozie saka, ka valkā masku
- Moozie mazgā rokas

Moozie meklē laipnas darbības

Bija govs vārdā Mūzija,
Kurš bija laipns un mīļš;
Viņa meklēs laipnības aktu
Pat pa rosīgu ielu!

Kādu dienu ceļā Viņa atrada
ievainotu mājdzīvnieku; Bet
viņa redzēja arī mazu zēnu, kurš
sauca veterinārārstu.
Mūzija redzēja šo labo darbu,
un domāja, ka šī rīcība ir laipna,
Viņa paskatījās uz mazo zēnu un
atcerējās viņu savās domās.

Mūzija turpināja savu ceļu, Caur
dzeloņainajām bitēm; Kamēr
viņa atrada labestības aktu, Kur meitene
rūpējās par kokiem, Moozie pamanīja šo
rīcību, Un bija apmierināta
un iepriecināta, Viņa atzīmēja
meiteni un devās tālāk, Ar prātu
mierīgi.

Mūzija grūstījās cauri mezglotai zālei, Vēloties
tikt pacelta ar skriemeli, Bet drīz viņa
atrada ciemu, Kur puika
sargāja draugu no kausa.

Mūzija redzēja šo
aktu, un arī bija ļoti sajūsmā,
viņa atzīmēja zēnu un pārcēlās
uz kaut ko jaunu.

Mūzija meklēja un meklēja, un drīz
atrada aktu, kur meitene
stāstīja sev labas lietas, kas atstāja pozitīvu
iespaidu.

Mūzija bija ļoti sajūsmā par šo skatu, Un
arī bija sajūsmā, Viņa
atzīmēja meiteni un pārcēlās
no vietas, kur meitene bija deklamējusi.

Mūzija bija ļoti laimīga,
un turpināja meklēt iestudējumu, kas bija jauns,
Viņa joprojām meklē līdz šai dienai.
Vai viņa var atrast kādu aktu no jums?

Par vairāku Bērnu laipnības tīkla darbu veidotājiem:

Shweta Bala 2020. gadā bija 10 gadus veca, kad viņa rakstīja šos darbus, un viņa bija 5. klases skolniece tiešsaistes skolā — Laurelspringsas skolā.

Sahana Bala, Shweta māsa, ilustrēja stāstus un plakātus, būdama 15 gadus veca un 9. klases skolniece Linbrukas vidusskolā Sanhosē, Kalifornijā.

Viņu laipnības darbi Moozie un Children's Kindness Network ir:

Stāsti:

- Mia un Mūzija
- Mūzija laipnības maģija
- Moozie pozitīvie vārdi
- Muzijs un cirks

Dzejolis:

- Moozie meklē laipnas darbības

Puzles:

- Moozie vārdu meklēšana
- Atšifrēt vārdus

Plakāti (izveidoti Covid pandēmijas sākumā):

- Moozie saka, ka valkā masku
- Moozie mazgā rokas

Moozie laipnais piedzīvojums

Autore Džeina Mortone

Asistē Farmer Ted & Moozie

Ilustrējusi Džeina Roisa

[2. lapa]

Govs Big Moozie ir tik laipna, cik vien var būt.
Neviena cita būtne nav laipnāka par viņu.

[3. lapa]

Viņa stāv, maigi vicinot mušas ar asti, vienlaikus vērojot trīs
pīlēnus, kas rotaļājas pie takas.

[4. lapa]

Viņa dzird kaut ko nākam un sadur ausis.

[5. lapa]

Kāda tagad ir šī bungu bungu skaņa, ko viņa dzird?

[6. lapa]

Liellopu nagu sitieni. Ganāmpulks ir ceļā.

[7. lapa]

Tā dodas uz lejā esošo ieleju.

[8. lapa]

Liellopi smaržo ūdeni un uzņem ātrumu.

[9. lapa]

Ātri kustīgs rikšojums drīz vien kļūst par strupceļu.

[10. lpp.]

Ja Mūzija nevarēs apgriezt visu ganāmpulku, viņi mīdīs pīlēnus
tieši zemē.

[12. lpp.]

Viņa mēģina izraidīt pīlēnus no ceļa, bet tie joprojām turpina
rotaļāties un rotaļāties.

[13. lpp.]

Viņa cenšas tuvināties, lai pajumti trīs.
Viņi netiks pajumti. Viņi labprātāk skrien brīvībā.

[14. lpp.]

"Neviena cita nav, tāpēc viss ir atkarīgs no manis.
Man jāpagriež ganāmpulks. Es to izdarīšu," viņa saka.
Ganāmpulks, kas nāk tuvāk, kuļ putekļus.
"Es varu pagriezt ganāmpulku. Jā, es to izdarīšu. Man vajag."

[16. lpp.]

Viņa uzņem nedaudz gaisa un vēl vairāk gaisa, un drīz
lielais Mūzijs uzbriest kā gaisa balons.

[18. lpp.]

Un tieši tad, kad šķiet, ka Mūzija varētu pārsprāgt, viņai
izplūst neliela skaņa, un sākumā atskan uuummmm skaņa.
Viņa izmanto gaisu, ko viņa ir glabājusi dziļi sevī, lai nosūtītu
Mooooo, kas sasniegs plaisu.

Viņas Moooooooo uzkrāj spēkus, lecot no kalna.

Viņa pūš tik spēcīgi, ka ganāmpulks apstājas un stāv uz vietas. Mmmmmmmooooooooo

[20. lpp.]

Skaļas atbalsis kā pērkons piepilda lopus ar bailēm.

Bars virpuļo apkārt, katra telīte un vērša.

[22. lpp.]

Viņi novirzās pret ūdeni pa jaunu ceļu, kamēr trīs mazi
pīlēni dodas vannā.

[24. lpp.]

Pīles māte čīkst: "Paldies, ka izglābāt manu komandu.

Neviena cita radība nav laipnāka par tevi.

"Es esmu tikai viena gov. Tas viss bija atkarīgs no manis.

Es pagriezu ganāmpulku, un jūs esat laipni gaidīti," viņa saka.

Moozie's Magic

Krāsojamā grāmata ar laipnības vēstījumu

Autore Sāra Beka

Ilustrējusi Keitija Olsena

[2. lapa]

Sensenos laikos

tādā mājā kā jūsējā dzīvoja

drosmīga meitene ar

brūnām acīm un cirtām.

[3. lapa]

Viņa ne vienmēr bija drosmīga -

tikai seja pūlī ar maģisku

draugu vārdā Moozie the

Cow.

[4. lapa]

Tagad Mūzija bija plīša,

tikai maza izbāzta govs

ar sirds formas kušķi

matu uz viņas uzacu.

[5. lapa]

Bet ikreiz, kad meitene

nebija pārliecināta vai baidījās

viņa čukstēja Mūzijai naktī,

guļot.

[6. lapa]

Tagad kādu nakti meitenei

bija tik daudz prātā

ka viņa nespēja beigt runāt tik

smagi, kā centās.

[7. lapa]

Un Mūzija sākumā vienkārši

klausījās, kā viņa raudāja

ka bērni viņas skolā bija nežēlīgi

un nelaipni.

[8. lapa]

"Viņi ir ļauni," viņa teica,

"Un es zinu, ka tas ir nepareizi, bet

es nekad nenostājos vienā pusē -

Es vienkārši eju līdzi."

"Ir viens zēns," sacīja meitene,

"un viņu sauc Finns.
Viņš ir nedaudz savādāks -
viņš neiederas."

[9. lapa]

"Manuprāt, viņš šķiet jauks,
un es gribētu būt draugi,
bet ja nu citi bērni mani ķircina
tāpat kā viņš?

[10. lpp.]

"Ak, Moozie," viņa teica,
"Ja vien jūs zinātu, cik
ļoti es vēlos
Es tikai zināju, ko darīt. "

[11. lpp.]

Tad pēkšņi Acs mirklī
Moozie sāka mirdzēt kā
ugunspuķe.

[12. lpp.]

Ar smalku uzplaukumu un
gaismas mirgošanu,
Muzijs stāvēja turpat labi
redzamā vietā!

Tik garš kā kumode,
tikpat plata kā gulta
ar sirds formas kušķi
matiem uz viņas galvas.

[13. lpp.]

"Mans draugs," Mūzija nomuldēja.
"Jūs esat lūguši man palīdzību
lai iemācītos būt laipnam
Finnam un sev.

[14. lpp.]

"Un es esmu iemācījies dažus trikus
manā govs dzīvē,
bet es tev teikšu patiesību -
jūs jau zināt, kā."

[15. lpp.]

"Kad pasaule ir nelaipna

un tu nezini, ko darīt,
domā kā gribi
visa pasaule, lai jūs ārstētu."

[16. lpp.]

"Tas ir vienkāršs
noteikums, ko ir viegli pārbaudīt.
Vienkārši klausieties savai sirdij -
jūs atklāsi, ka tas zina vislabāk.

Mazās meitenes asaras
bija nožuvušas uz zoda
kad viņa paskatījās uz Muziju un
smaidot sacīja:

[17. lpp.]

"Vai tiešām galu galā tas
ir tik vienkārši?
Tas noteikti būtu jauki
iegūt jaunu draugu."

[18. lpp.]

"Zini, es esmu domājusi
Es varētu pajautāt Finnam
ja viņš šad tad vēlētos pasēdēt
ar mani pusdienās.

[19. lpp.]

Un Mūzija nūrdēja, un viņas
acis spoži dzirkstēja
Kā viņa smējās un teica
"Ziniet, es domāju, ka viņš varētu!"

[20. lpp.]

Meitene aplika rokas ap
Mūzijas mīksto kaklu un čukstēja:
"Paldies, ka esat mans draugs."

[21. lpp.]

"Ak, bērns," Mūzija nomuldēja,
"galu galā tas ir mans darbs...
būt šeit, kad esmu tev vajadzīgs,
atnākt, kad piezvanīsi."

[22. lpp.]

"Vienkārši ļaujiet savai sirdij dziedāt

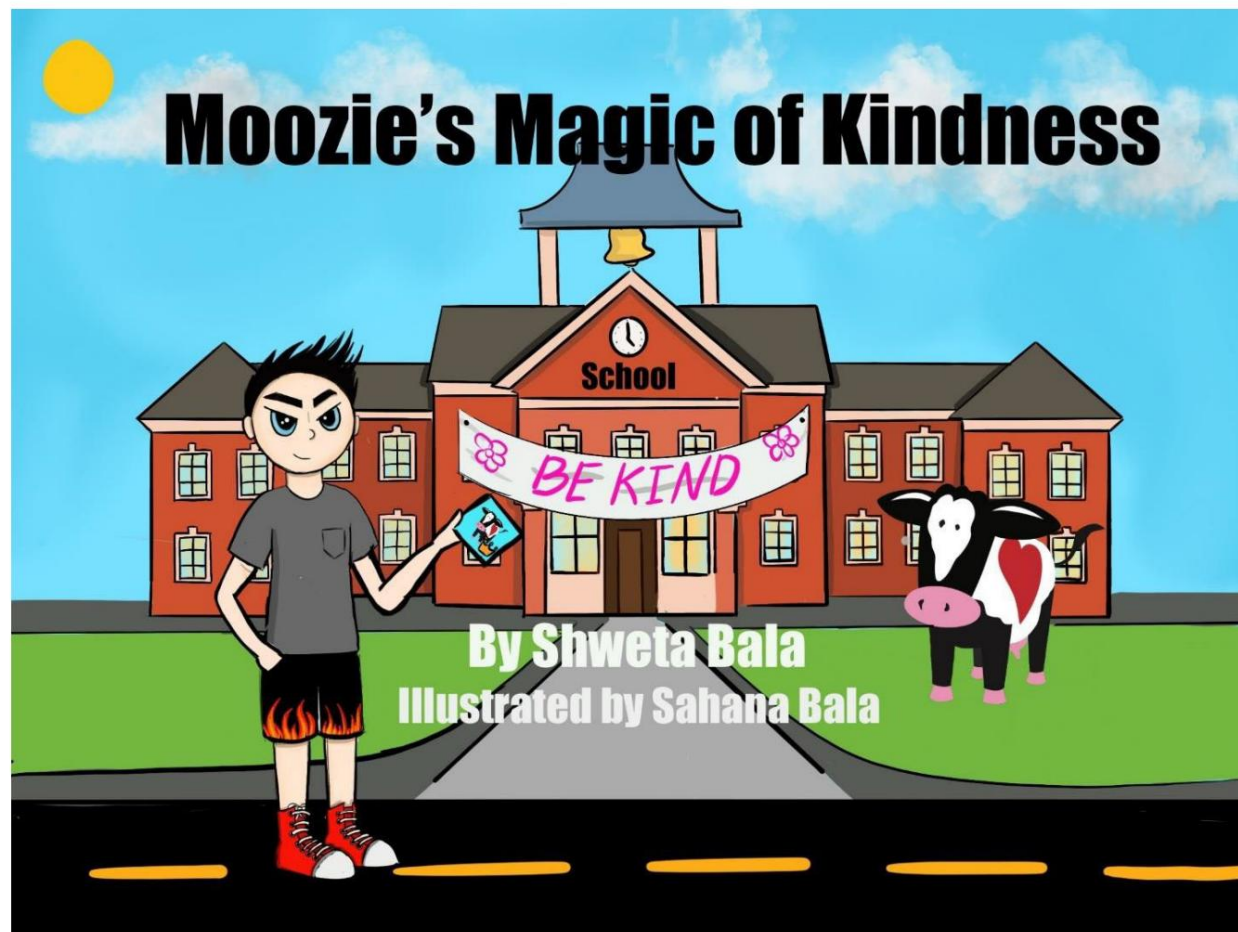
un es būšu šeit,
pagaidām ardievu..."
Un Muzijs pazuda!

[23. lpp.]

Meitene palika rokās turot
nolietotu mazo govs
ar sirds formas matu kušķi uz pieres.

[24. lpp.]

Un viņa pasmaidīja, kad ļāvās
aiziet uz gultu,
sapņot par maģiju un
iegūt jaunus draugus.

Mūzija laipnības maģija

Esi laipns

Autore Shweta Bala

Ilustrējusi Sahana Bala

"Taga, tu esi tas!" kiedza Makss, kad viņš starpbrīža laikā skrēja pāri skolas laukumam. Tā bija jauka un saulaina diena, ar tik daudzām lietām, ar ko paspēlēties vienā pēcpusdienā.

Makss skraidīja apkārt un spēlēja tagu, kad pēkšņi viņš ieraudzīja a maza meitene paklūp un nokrīt uz zemes. Visas grāmatas, kuras viņa turēja rokās, bija izmētātas zemē. Grāmatas samirkušas no rīta rasas uz zemes. Tā vietā, lai palīdzētu viņai piecelties kā laipnam cilvēkam, Makss sāka par viņu smieties un ņirgāties par to, cik viņa ir neveikla. Meitene sāka raudāt un aizgāja. Pēc stundas Makss tika izsaukts uz direktora kabinetu.

Kad Makss ieradās, direktors Haginss lika viņam izskaidrot situāciju. Kad viņš pabeidza, viņa viņam jautāja: "Kāpēc jūs par viņu smējāties, nevis palīdzējāt?"

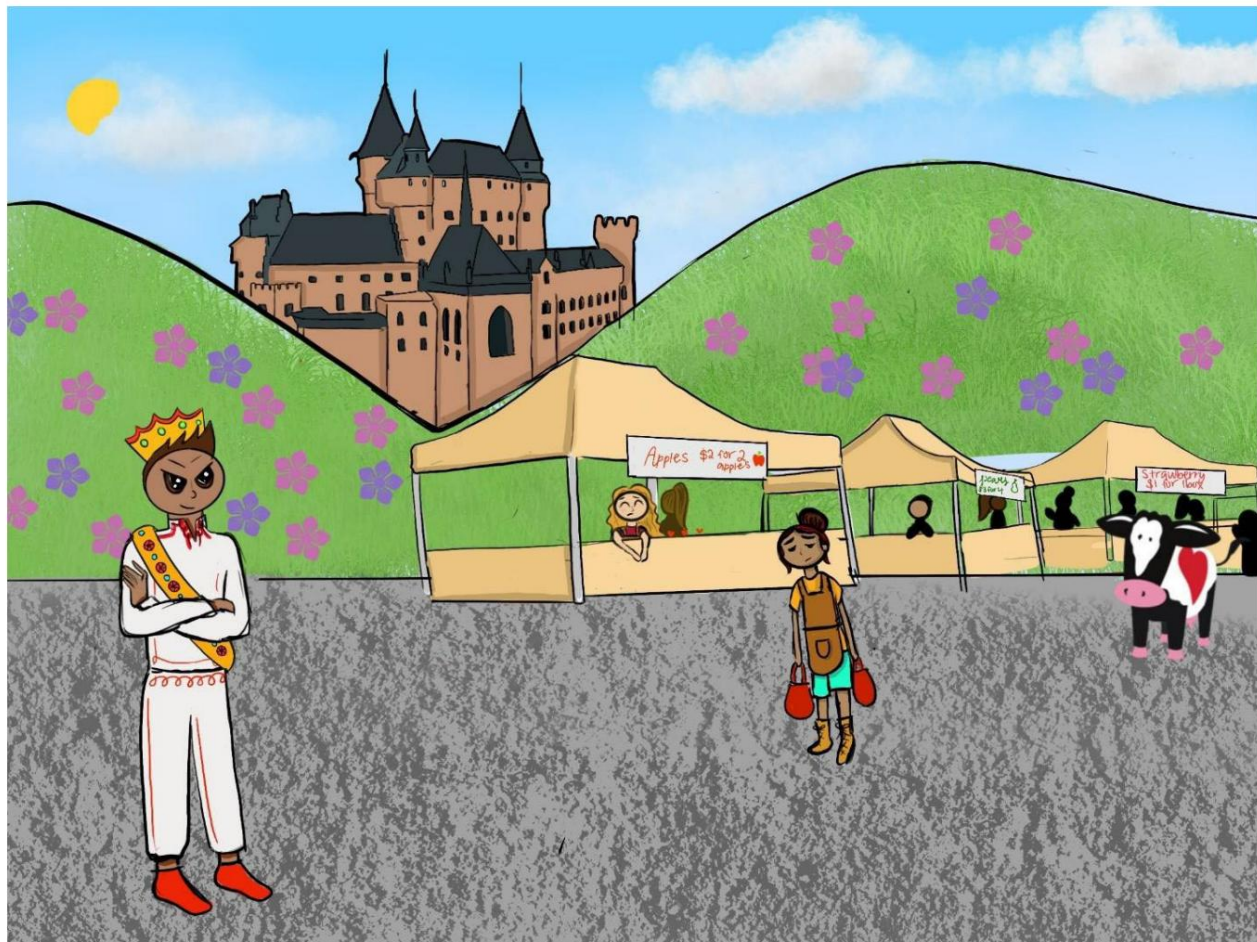
Makss atbildēja: "Viņa bija patiešām smieklīga, kad paklupa aiz akmeņiem."

"Tev nevajadzētu tā darīt, Maks. Ja tu būtu viņas stāvoklī, arī tu būtu jutusies ļoti ievainota. Jums vajadzētu izrādīt laipnību citiem. Pirms dodaties ceļā, šeit ir grāmata, kuru iesaku izlasīt. Jūs varat doties tagad."

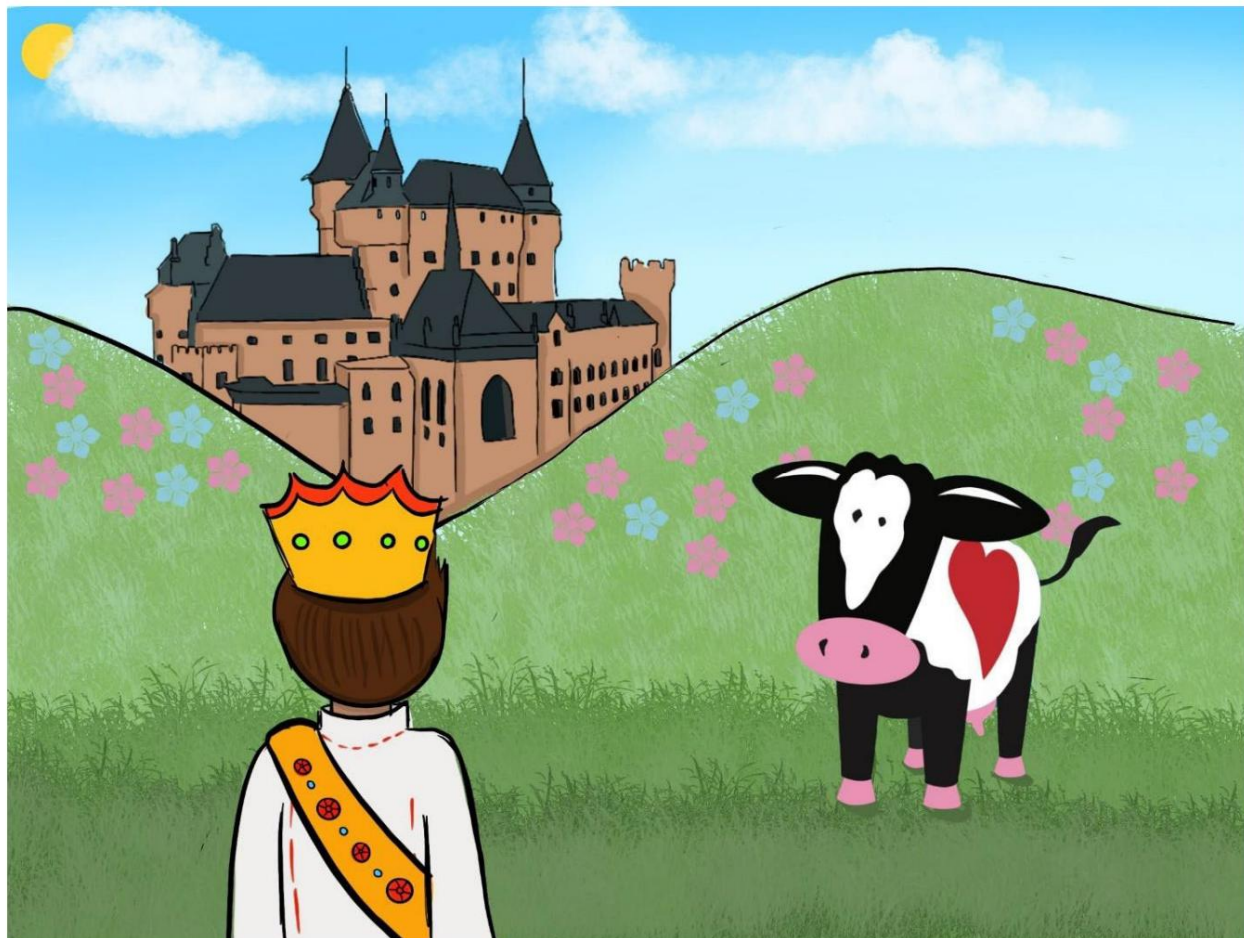
Nokaitināts, Makss izgāja no biroja un devās atpakaļ uz klasi.

Vēlāk tajā pašā vakarā, kad Makss pabeidza skolas darbus, viņam bija grūti izlemt, vai lasīt grāmatu, ko iedeva direktors. Es domāju, ka es izlasīšu grāmatu, jo man nav nekā cita, ko pabeigt. Makss domāja. Viņš atvēra grāmatu un sāka lasīt. Stāsts sākās šādi:

Reiz Labeštības valstībā dzīvoja princis, vārdā Princis Liams, kurš domāja, ka ir labāks par visiem citiem. Agrāk viņš bija ļoti nelaipns un kritizēja ciema iedzīvotājus. Katru dienu viņš lepojās ar pili un to, ka viņam ir tik daudz greznības. Pēc tam viņš sāka ķircināt cilvēkus par to, cik netīrs ir tirgus. Šāda viņa uzvedība daudziem nepatika.

Izdzirdot par prinča uzvedību, nosauca laipnu govs vārdu Mūzija nolēma viņam palīdzēt.

Kad Mūzija tur nokļuva, viņa teica: "Sveiks, Labestības Karalistes princi! Jūsu ciema iedzīvotāji ir aizvainoti par jūsu vārdiem. Pastaigāsimies pa ciematu kā ciema iedzīvotāji. Pēc nelielas pārliecināšanas princis piekrita, un viņi sāka savu pastaigu pa ciematu, pārgērbusies par ceļotājiem. Pirmā ciema iedzīvotāja, ko viņi satika, bija Izabella.

Mūzija sāka sarunu: "Cik skaista diena valstībā. Vai jūs nepiekrītat? Kā ir šajā valstībā? Mēs domājam dzīvot šeit. "

Izabella atbildēja: „Man patīk staigāt pa ielām saulainā dienā Labestības valstībā. Šī valstība ir brīnišķīga vieta. Vienīgais cilvēks, kas man šeit nepatīk, ir princis. Nesen es viņu satiku un dedzīgi apsveicu. Viņš nosauca manas drēbes par drēbēm un netīrām. Šis zemiskais komentārs mani ļoti sāpināja. Skumji, ka viņš nevar skatīties tālāk par manām drēbēm un izskatu. Kā princis es domāju, ka viņš zinās vairāk.

Pēc viņas atzišanas viņi devās pie cita ciema, Džeimsa,
un uzsāka ikdienišķu sarunu par dzīvi valstībā.

Džeimss atbildēja Mūzijai: "Es mīlu ciematu, izņemot princi.
Es jutos aizvainots par to, ko viņš man teica. Pagājušajā nedēļā, kad
salauzu kāju, viņš mani nosauca par trusi, kas lec. Man ir sāpīgi redzēt,
ka mūsu pašu princis sauc cilvēkus par zemiskām lietām. Skumji, ka viņš
nespēj iejusties citu sāpēs. Kā princis es domāju, ka viņš zinās labāk.
Tagad, ja jūs mani atvainosit, man jāiet.

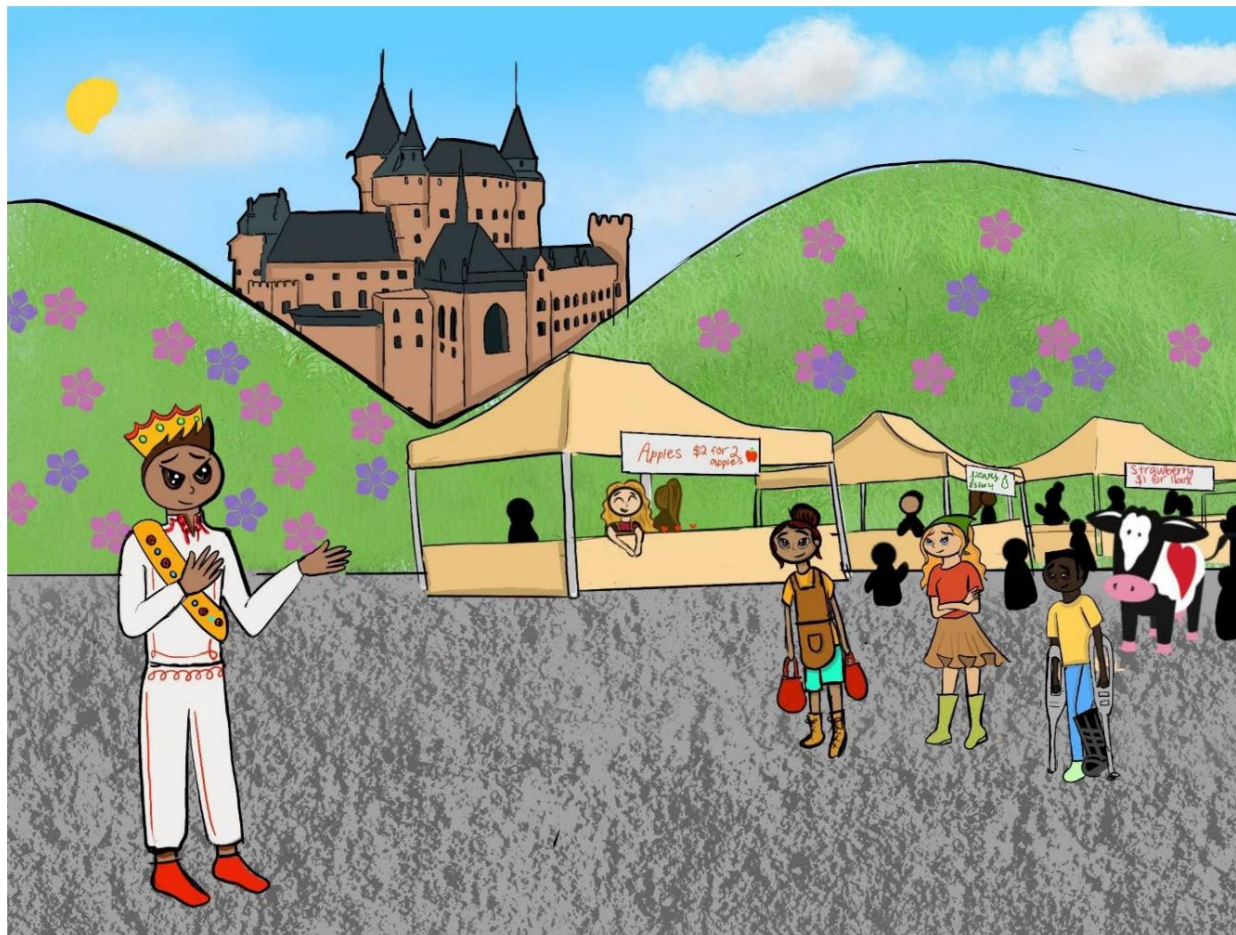
Tātad princis un Mūzija turpināja staigāt un satika Ebigeilu.

Ebigeila atzīmēja: "Visi ir jauki, izņemot princi. Viņš tiešām ir ļauns pret citiem un nekad nav laipns. Kad es teicu, ka strādāju pie viņa pils virtuvē un apkalpoju viņu katru dienu, viņš man teica, ka nekad nav sapratis, ka es strādāju pilī, un teica, ka esmu domāts par kalpu. Skumji, ka viņš uz cilvēkiem raugās no augšas, pamatojoties uz viņu veikto darbu, un nespēj novērtēt smago darbu.

Līdz šim princis bija dzirdējis pietiekami daudz un lūdza atgriezties pilī. Pēc atgriešanās princis sacīja: "Atvainojiet, Muzij. Man nevajadzēja būt tik ļaunam pret visiem ciema iedzīvotājiem. Ja es būtu viņu vietā, arī es būtu jutusies ļoti satraukta. Nav pareizi cilvēkus saukt par ļaunām lietām. Tas nav cieņa. Vai jūs varat man piedot?"

Mūzija viņam piedeva un iemācīja vienmēr būt laipnam pret citiem.

Nākamajā dienā princis atvainojās visai apkārtnē, un stāstīja, ka ir iemācījies būt jaukam un laipnam pret cilvēkiem. Ciema iedzīvotāji zināja, ka viņš ir mācījies, un pieņēma viņa atvainošanos. Visi Labestības valstībā dzīvoja laimīgi līdz mūža galam. Beigas.

Makss kādu laiku bija dziļās domās.

Skolā Makss redzēja mazo meiteni sēžam uz soliņa viena.

Viņš piegāja pie viņas un teica: "Es atvainojos par to, ko izdarīju. Es to nedarīju zinu, ka esmu tik smagi sāpinājis cilvēkus. Ceru, ka spēsi man piedot."

Mazā meitene atbildēja: "Priecājos, ka saproti. Tas aizņem a lielāks cilvēks, kam atvainoties. Starp citu, mani sauc Eimija.

"Prieks ar tevi iepazīties Eimija. Es esmu Makss. Vai vēlaties spēlēt kopā kādu laiku?" Eimija iesmējās. "Protams. Tas būtu lieliski. Čau, Maks!

"Uz redzi, Eimij!"

Kopš tās dienas Makss vienmēr atcerējās stāstu un vienmēr bija laipns pret citiem. Viņš palīdzēja citiem, kad tas bija vajadzīgs, un nekad vairs neķircināja citus. Visi bija priecīgi, ka viņš pārtrauca iebiedēšanu. Tajā mēnesī skolā viņš tika izvēlēts "Labestības balvai".

***** BEIGAS *****

Par Moozie's Magic of Kindness veidotājiem:

Shweta Bala 2020. gadā bija 10 gadus veca, kad viņa rakstīja "Moozie's Magic of Kindness" un bija 5. klases skolniece tiešsaistes skolā — Laurelspringsas skolā.

Sahana Bala, Shweta māsa, ilustrēja stāstu, būdama 15 gadus veca un 9. klases skolniece Linbrukas vidusskolā Sanhosē, Kalifornijā.

Viņu laipnības darbi Moozie un Children's Kindness Network ir:

Stāsti:

- Mia un Mūzija
- Mūzija laipnības maģija
- Muzijs un cirks

Dzejolis:

- Moozie dzejolis

Puzles:

- Moozie vārdu meklēšana
- Atšifrēt vārdus

Plakāti (izveidoti Covid pandēmijas sākumā):

Moozie saka, ka valkā masku

Moozie mazgā rokas

Moozie® orķestra piedzīvojums

Laipnības atklāšana muzikālā ceļojumā

Autors: Toms Īstons (palīdz Farmer Ted un Moozie®)

Ilustrējusi Keitija Olsena

[3. lapa]

Tagad klausīsimies stāstu par to, kā Tiny Tinny Triangle pievienojās Moozie BIG orķestrim!

[4. lapa]

Tagad visi zina, ka govs Moozie ir tik laipna, cik vien var būt. Neviena cita būtne nav laipnāka par viņu.

Mūzija stāv, maigi vicinot mušas ar asti, kad pa šķūņa durvīm ienāk orķestra jaunākais instruments.

[5. lapa]

Un Mūzija saka: "Sveiks, mazais puisis. Kā tevi sauc?"

"Mani sauc Tiny Tinny Triangle, bet visi mani sauc par TT," saka TT Moozie.

[6. lapa]

"Kāpēc tu esi šeit?" jautā Mūzija.

TT saka: "Es esmu šeit, lai pievienotos LIELajam orķestrim, bet man ir bail."

"Kāpēc tu baidies?" jautā Mūzija.

TT saka: "Tāpēc, ka esmu mazs; mazāks par visiem citiem instrumentiem. Es esmu jauns. Es nezinu nevienu citu instrumentu.

Un es nezinu, kādu skaņu es izdošu, spēlējot mūziku!"

Mūzija saka: "Nu, mans jaunais mazais draugs, es zinu visus instrumentus un es jūs ar tiem iepazīstināšu.

Mēs ar prieku palīdzēsim jums atrast savu skaņu. Pārejām uz stīgu sadaļu!"

[7. lapa]

Kad Mūzija norāda uz čellu, viņa stāsta TT, ka Čārlijs Čells ir viens no vecākajiem orķestra dalībniekiem.

TT negaida, lai dzirdētu, ko vēl Mūzijs teiks, viņš vienkārši pieskrien pie čella un saka: "Es esmu Tinny Triangle. Vai jūs varat man palīdzēt atrast manu skaņu?"

[8. lapa]

"Atstāj mani vienu. Es praktizēju. Es esmu pārāk svarīgs un aizņemts, lai palīdzētu tādiem cilvēkiem kā jūs. Iet apskatīt vienu no mazajām vijolēm; viņiem ir īsākas stīgas un patīk sīkumi. Varbūt tu viņiem pat patīktu," nūrdēja Čārlijs Čells.

[9. lapa]

TT atgriežas pie Moozie un saka: "Viņš nebija ļoti jauks."

"TT, ne visi stīgu instrumenti ir līdzīgi Čārljam čellam," saka Mūzijs.

[10. lpp.]

Pēkšņi Baksters Bass iesaucas: "Ei, cilvēks, neuztraucies – esi foršs! Mēs visi neesam tādi čaļi! Mēs visi saprotamies! Nu, vismaz šeit, Baslendā, mēs visi saprotamies!"

[11. lpp.]

Un Viola Viola piebilst: "TT, lūdzu, nevērtējiet visus stīgu instrumentus pēc pirmā sastaptā. Tomēr Čārlijs teica, ka jums vajadzētu runāt ar vijolēm. Viņi spēlē augsti un ātri, un ir labs un draudzīgs sastāvs.

[12. lpp.]

Tāpēc Mūzija un TT dodas satikties ar Loretu vijoli, un Mūzija saka: "Sveika, Loreta. Šis ir mans jaunais draugs, un šis ir viņa pirmais mēģinājums, taču viņš nevar atrast savu skaņu.

"Tev nav skaņas? Kāpēc es atceros, kad man nebija skaņas. Bet tad es atklāju savas skaņas noslēpumu," stāsta Loreta vijole.

TT jautā: "Jūsu skaņas noslēpums?"

"Jā, man noslēpums bija mans loks. Lūk, izmēģiniet to; loks liek mūzikai izlēkt tieši no jūsu iekšpusēs!

[13. lpp.]

Tāpēc TT paņem loku un sāk to pārvietot pa labo pusi, bet bez skaņas. TT atdod loku Loretai un saka: "Paldies, Vijoļes kundze. Es nedomāju, ka loks ir manas skaņas noslēpums.

"TT, neuztraucieties. Jūs atradīsiet savu skaņu. Un zini ko? Tu un es tagad esam draugi. Tiklīdz atrodat savu skaņu, jebkurā laikā varat atgriezties un spēlēt ar mums. Muzij, kāpēc tu nepārņem TT uz kokļu pūšamajiem; Esmu pārliecināts, ka viņi ar prieku jums palīdzēs."

[14. lpp.]

Kad viņi pagriežas, lai dotos prom, Mūzija saka TT: "Vai jūs tagad jūtaties labāk?"

"Jā. Loreta un viņas draugi bija jauki un laipni pret mani, pat lielais bass bija jauks. Man tās visas patika," saka TT.

[15. lpp.]

Mūzijs norāda uz pirmo krēsla klarneti, norādot TT, lai viņš iet iepazīstināt ar sevi. Un TT saka: "Atvainojiet, kundze. Mani sauc Tiny Tiny Triangle. Es meklēju savu skaņu. Vai varat man palīdzēt?"

[16. lpp.]

Rīda klarnete saka: "Tev ir nervozs! Tu esi trīsstūris. Jūs piederat orķestra aizmugurē.

Vai jūs zināt, kāpēc orķestra aizmugurē liek trīsstūrus? Jo tu neesi svarīgs! Atstāj mani vienu. Ej sēdies savā vietā; aizmugurējā rindā!"

[17. lpp.]

Jūtoties atraidīta, TT dodas atpakaļ uz Mūziju, un Mūzija saka: "Nāc līdzās, mazais draugs. Es vēlos, lai jūs satiktos ar koka pūšaminstrumentu trio: Billiju Džo Pikolo, Olīviju Obo un Hobsonu Fagotu. Es domāju, ka tie varētu palīdzēt jums atrast savu skaņu.

[18. lpp.]

Kopā viņi iet pāri, un Mūzija saka: "Šis ir mans draugs, TT. Viņš ir jauns orķestrī, un viņam jāatrod savs skanējums.

Billijs Džo Pikolo ātri iesaucas: "Ei, mazais! Man vajadzēja tikai 10 sekundes, lai atrastu savu skaņu. Vai jūs domājat, ka varat pārspēt šo rekordu?"

[19. lpp.]

Olīvija Oboja mierīgi saka: "Neuztraucieties, Billie Jo, TT. Tātad jūs meklējat savu skaņu? Nu mums katram ir sava skaņa dziļi iekšā. Niedres ir noslēpums lielākajai daļai no mums šajā sadaļā. Lūk, TT, izmēģini manu niedru.

Varbūt tas ir jūsu skaņas noslēpums.

Un Hobsons Bassoon piebilst: "Jā, tas vienmēr darbojas man! Niedres liek visai pasaulei vibrēt un atdzīvoties. Uz priekšu un izmēģini – tas ir vienkārši! Dodiet to!

[20. lpp.]

TT paņem niedri, iebāž mutē un pūš. (Pūta skaņa) Bet skaņas nav. Tātad TT dod atgriežas Obojas kundzei un saka: "Paldies, Obojas kundze, jūs esat ļoti laipna. Niedres nav noslēpums. Niedres lieliski der jums, bet man tas vienkārši neder."

"Jūs atradīsiet savu skaņu, es zinu, ka jūs atradīsiet. Šeit ir ideja. Tu esi no metāla! Kāpēc jūs un Moozie neizmēģināt misiņa sekciju? Viņi ir mums blakus!"

[21. lapa]

Kamēr TT staigā un skatās uz spīdīgajiem ragiem, trompetēm un tromboniem,

[22. lpp.]

Viņš nejauši uzduras ļoti lielam instrumentam. TT bija saskārusies ar orķestra kausli Maksu Tubu.

Makss Tuba rūc: "Paskaties, kur tu ej, tu mazais pip čīkst! Ej ārā no šejienes, pirms es tevi nopūšu prom no šejienes!"

[23. lpp.]

Un Mūzija saka: "Maks Tuba, tas nebija laipni. Viņš nedomāja nekādu ļaunumu; tas bija nelaimes gadījums. Šī ir viņa pirmā diena, un viņš meklē savu skaņu.

Kad Maksa Tubas spīdīgā misiņa āda no apmulsuma kļūst sarkana, viņš murmina un vaid, iztīra rīkli un saka: "Ahhh, piedod par to. Es nedomāju ne par vienu, izņemot sevi. Čau! Varbūt šis slidenais, slīdošais trombons var palīdzēt atrast savu skaņu.

[24. lpp.]

Atceroties, ka Mūzijs saka, ka vienmēr esi laipns, TT pieceļas taisni un saka Maksam Tubam:

"Paldies par šo ieteikumu, Tubas kungs. Tu esi ļoti liels un gaišs. Es došos apskatīt trombonu un jautāšu viņam, vai viņš var man palīdzēt atrast manu skaņu.

Gruff Max Tuba kļuva mīksti un saka: "Mans prieks. Lai veicas, bērns, un laipni lūdzam orķestrī.

[25. lpp.]

Mūzijs jautā TT: "Vai pamanījāt, kā jūsu laipnība palīdzēja mainīt Maksa melodiju?"

[26. lpp.]

Tieši tobrīd Ramons Trombons saka: "Ei, salīdzini, slīd šurp. Es esmu Ramons. Visā misiņa sekcijā nav līdz liellopu gaļas.

Tad Ava Horna saka: "Vai jūs meklējat savu skaņu? Mūsu skaņas noslēpums ir daudz gaisa un iemuti. Klausies..."

[27. lpp.]

"Es esmu Donalds Trompets, es zinu daudz par visu! Ramon, iedod TT savu iemuti! Varbūt tas ir viņa skaņas noslēpums. Viss, kas jums jādara, ir sapūst lūpas un spēcīgi pūst."

[28. lpp.]

Tāpat TT ņem iemuti un pūš un pūš un pūš. Bet skaņas nav. TT vilusies atdod iemutni Ramonam Trombonam un saka:

"Paldies, Ramon, bet iemutnis man neder. Tas lieliski noder jums un jūsu spīdīgajiem misiņa draugiem. Jūs visi izklausāties tik labi! Tas liek man lepoties, ka esmu spīdošs un esmu šajā orķestrī."

[29. lpp.]

Kad viņi iet prom, Mūzijs saka TT: "Es esmu tik lepns par tevi, ka tu tik ļoti centies ar iemuti un esi laipns pret Ramonu un visiem metāla pūšamajiem instrumentiem. Jūsu laipnība liek citiem justies labi."

"Laips arī man liek justies labi," saka TT. Lai gan TT jūtas labi par savu laipnību pret citiem instrumentiem, viņš joprojām vēlas atrast savu skaņējumu.

[30. lpp.]

Viņš saka: "Mūzij, mēs esam bijuši pie stīgām. Esam bijuši pie kokļu pūšamajiem. Mēs esam bijuši pūtēju sekcijā."

[31. lpp.]

"Kur mēs vēl varam meklēt manu skaņu?"

[32. lpp.]

"Ah, ir viena vieta, kur mēs neesam bijuši. Kāpēc es par to iepriekš nedomāju? Tur viņi glabā manu govs zvanu. Dosimies uz sitaminstrumentu nodaļu."

[33. lpp.]

Tad viņi dzird, kā Džeks Timpani kliedz: "TT Trīsstūris, ej atpakaļ šeit. Laipni lūdzam aizmugurējā rindā, kur lielākā daļa no mums var piecelties un kustēties, kamēr mēs muzicējam. Esmu dzirdējis par tevi. Runā, ka jūs esat jaunais sitaminstruments, kas meklē jūsu skaņējumu. Jūs esat nonācis īstajā vietā; Šeit tiek runāts par sitaminstrumentiem. Klausieties manus draugus. Man radās ideja, kāpēc gan neapgriezties, lai satiktu manu labāko draugu Kadensu. Čau, Kadence! Es vēlos, lai jūs satiktu jauno karsto trīsstūri. Viņš ir laipna dvēsele un apveltīts ar talantiem; palīdzi viņam sākt darboties!"

[34. lpp.]

Mūzijs un TT dodas uz satikšanos ar Kadensu Snare-Drum, no slavenās Drum ģimenes. Kadence viņus sveic, sakot: "Sveika, TT, es esmu Kadenss. Esmu spēlējis bigbendās, mazajās grupās, maršgrupās un rokgrupās. Klausieties manis un manu draugu ritmu."

Pārsteigts par visām Kadensa un viņa draugu skaņām, TT saka: "WOW!"

Cadence snare bungas saka: "Jā, TT, un vai jūs zināt, ka daudzas no šīm skaņām rada "foršie noti", tāpat kā jūs?

Tad Kedens norāda uz mazu sitēju, kas guļ netālu, un saka: "Pārbaudiet, pārbaudiet TT; tas varētu būt jūsu skaņas noslēpums.

[35. lpp.]

Paņēmusi pukstētāju, TT saka: "Es to atradu. Es atradu savu skaņu!

Mūzija laimīgi iesaucās, jo viņas draugs bija atradis to, ko viņš bija meklējis... viņa skaņas noslēpumu. TT vairs nebaidījās.

[36. lpp.]

Orķestra dažādās sekcijas ir bijušas aizņemtas ar savu partiju vingrināšanos, bet paskatīsimies, kas notiks, kad visus apvienosim!

[37. lpp.]

Moozie vēlas, lai jūs atcerētos, ka tad, kad esat laipns, jūs jūtaties labi, cilvēks, pret kuru esat laipns, jūtas labi... un ikviens, redzot jūsu laipno rīcību, arī jūtas labi.

Redziet, laipnība palīdz mums visiem spēlēt kopā un radīt skaistu mūziku... lai cik atšķirīgi mēs būtu!